Biblioteka: Profil vizija
Naslov izvornika: Easy zum Ziel
Autor: Andreas Ackermann
Izdavač: Profil multimedija, dio grupe Profil International
Za izdavača: Daniel Žderić
Direktor izdavaštva: Krunoslav Krunić
Glavni urednik: Drago Glamuzina
Urednica: Sandra Pocrnić Mlakar
Lektura: Mirta Hrga
Korektura: Tea Drinovac
Grafičko oblikovanje: Renata Pukl
Layout i oblikovanje ovitka: Studio 2M

© Za hrvatsko izdanje Profil multimedija

ISBN: 978-953-7701-93-2

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 723966.

1. izdanje, Zagreb, Hrvatska

Tisak Profil, studeni 2009.

Sva prava pridržana. Ni jedan dio ove knjige ne može biti objavljen ili pretisnut bez prethodne suglasnosti nakladnika i vlasnika autorskih prava.

Andreas Ackermann

Lako do cilja

Osmislite budućnost i ostvarite svoje želje

S njemačkog prevela
Gordana Šeler

PROFIL

Sadržaj

Predgovor 6
Djedova slika svijeta 10
Prekretnica 14
Uzrok i posljedica 20
Uspjeh, opasna zabluda 28
Tajne napasti 32
Nevolja s pozitivnim razmišljanjem 46
Pronalaženje ciljeva 56
Programiranje ciljeva 62
Vježba 66
U početku bijaše Riječ 70
Tako ili bolje, na dobrobit svih 78
Velika tajna 82
Dobri ciljevi – loši ciljevi? 88
Poduzetnički ciljevi 92
Jednosmjerna ulica 100
Money, Money, Money 106
Odbijanje prihvaćanja 120
Tri razine razmišljanja 128
Putnik namjernik 134
RORANOP (Razmišljati O Rješenjima A Ne O Problemima) 138
Ogledalce, ogledalce... 146
Mentalno upravljanje samima sobom 166
I što sad 176

Predgovor

Ne plaćate li previsoku cijenu za postizanje svojih ciljeva?

Ne ulažete li, kao i većina ljudi, previše snage, vremena, stresa i prekomjernog rada u borbu za postizanje ciljeva?

Naravno, jasno, djed je oduvijek govorio: „Čovjek mora marljivo raditi kako bi nešto postigao."
No, ruku na srce, djed i nije baš nešto postigao u životu, zar ne?

A što ako život nikada nije bio zamišljen kao borba, nego više kao šetnja od vrhunca do vrhunca?

Možete li vjerovati da je vama i vašim bližnjima moguć život kao iz vaših najsmjelijih snova?

Ja vam kažem: moguće je!

No moguće je samo ako ste spremni odvojiti se od nečega što vam je postalo jako drago.
– Svoga dosadašnjeg načina razmišljanja!

Kako je već rekao naš stari prijatelj Albert:

„Razmišljate li onako kao što ste uvijek razmišljali,
radit ćete onako kao što ste uvijek radili.
Radite li onako kao što ste uvijek radili,
postići ćete ono što ste uvijek postizali."

Hvala ti, Einstein, ova je izreka genijalna i isto toliko važna kao i tvoja formula $E=mc^2$!

U ovoj ćete knjizi dobiti uvid u moj način razmišljanja.

Ovdje opisani „obrasci razmišljanja" u mojem životu funkcioniraju na način koji je jednostavno nezamisliv većini ljudi.

Vi, dragi čitatelji, imate mogućnost izbora. I dalje možete pokušavati postići svoje ciljeve s pomoću dosadašnjih strategija. Ili si možete jednom jednostavno priuštiti veselje i isprobati metode predstavljene u ovoj knjizi.

No znate, uspjeh je sastavljen od 9 slova: D, J, E, L, O, V, A, NJ, E.

Ovdje opisana razmišljanja možete odbaciti kao ezoterične budalaštine i dalje živjeti kao do sada.

Što se mene tiče, to je sasvim u redu; glavno da se u svakom pogledu dobro osjećate, ne kukate i ne žalite se i ostavite me na miru.

No, s druge strane, možete sve više usvajati ovdje opisana razmišljanja, i sa zaprepaštenjem ustanoviti kako život može biti lijep i smislen.

Još jednom vam kažem, život nikad nije bio zamišljen kao borba!
Važno je da usvojite ovu istinu.
Ona je **fun-da-*mental*-na**.

Želite li preuzeti ideje opisane u ovoj knjizi, nezaobilazno ćete naići na granice.
Granice koje postoje u vašoj glavi.

Odlučite! Jeste li spremni prekoračiti te granice?

Naime neka istina koja sada vrijedi, a koju vam je usadio neki autoritet ne mora neizostavno ostati istinitom.

Svakako si moramo dopustiti da neku stvar katkad promatramo i s neke druge strane koja odudara od opće prihvaćenog mišljenja.

Ja se držim izreke da granice postoje da bismo ih nadilazili!

Kako i u kojim si područjima možete dopustiti nadilaženje granica, pokušat ću vam pokazati u ovoj knjizi korak po korak.

Anwil, Švicarska, u siječnju 2000.
Andreas Ackermann

Djedova slika svijeta

René Descartes, francuski učenjak, koji izgledom podsjeća na člana glazbene skupine Kelly Family, sredinom 17. stoljeća pokrenuo je revoluciju u znanstvenom razmišljanju.

U liberalnoj je Nizozemskoj, gdje je spiskao svoje nasljedstvo, došao do uvjerenja da je otkrio istinu o ustroju i smislu materijalnog svijeta.

Descatesova je metoda bila analitička. Prema njoj bi se misli i problemi prvo raščlanili na sastavne dijelove, a onda nizali logičkim redoslijedom.

Ta analitička metoda razmišljanja vjerojatno je Descartesov najveći doprinos znanosti.

Postala je značajnim obilježjem suvremenog znanstvenog razmišljanja i pokazala se iznimno korisnom u razvoju znanstvenih teorija kao i u realizaciji složenih tehnoloških projekata.

S druge je strane Descartesovo viđenje prirode počivalo na temeljnom razlikovanju dvaju neovisnih i odijeljenih područja: duha i materije.

Vjerojatno se jednom prigodom uz čašu u nekoj nizozemskoj gostionici, u koju su zalazili uzgajivači tulipana, s nekoliko sinova Crkve dogovorio sljedeće:

„Znanost će se ubuduće baviti istraživanjem materije, a Crkva se od danas nadalje može posvetiti svojim poslovima s duhom."

To odvajanje duha od materije, kao što danas (opet) znamo, krajnje je pogubno.

Prije Descartesa ljudi su Zemlju smatrali živim organizmom i kao „Majčicu Zemlju" hraniteljicom svog života.

Jasno je da je to poimanje određivalo ponašanje ljudi. Čovjek nije bio bez daljnjega spreman ubiti svoju „majku", kopati zlato u njenoj utrobi ili sakatiti njeno tijelo.

Sve dok se Zemlju smatralo živim bićem koje osjeća, bilo koji oblik djelovanja koje bi je uništavalo smatrao se povredom ljudskog etičnog ponašanja.

Od Descartesova poimanja svemira kao mehaničkog sustava nestale su ove mentalne kočnice.

Zemlja se u ime znanosti bezobzirno izrabljivala i uništavala.

U nastojanju da stvori savršenu prirodnu znanost, Descartes je svoje mehaničko poimanje materije proširio i na žive organizme.

Za njega su i životinje i biljke bile strojevi.

A da je takvo razmišljanje, nažalost, i danas još aktualno, postat će vam jasno najkasnije onda kad sljedeći put posjetite svoga liječnika.

Budući da svoje ciljeve od danas želite ostvariti na lak način, jasno je da ćete se morati oprostiti od dosadašnjeg kartezijanskog načina razmišljanja.
Svijetu je potreban novi način razmišljanja.

To je bio gospodin Descartes. Zbogom i lijepo spavaj!

Prekretnica

Godine 1905. Albert Einstein objavio je dva iznimno zanimljiva rada.

Prvi je bio njegova specijalna teorija relativnosti, a drugi novi način poimanja elektromagnetskog zračenja, koje će postati glavnim obilježjem kvantne teorije, teorije atomskih fenomena.

No potpunu kvantnu teoriju razradio je tek dvadesetak godina kasnije jedan veći tim fizičara.

Odjednom je sve bilo relativno. Navodno je sam Einstein jednom prilikom svoju teoriju ovako objasnio studentima:

„Kad čovjek dva sata sjedi s lijepom djevojkom, čini mu se kao da se radilo o jednoj minuti.
No sjedi li jednu minutu na vrućoj peći, čini mu se kao da se radilo o dva sata. To je relativnost."

I vi svakodnevno doživljavate relativnost vremena.
Znate da jedna minuta može trajati različito dugo, ovisno o tome s koje se strane zahodskih vrata nalazite.

U prvih tridesetak godina 20. stoljeća međunarodna je skupina fizičara formulirala kvantnu teoriju ili kvantnu mehaniku, kako se također naziva.

Max Planck, Albert Einstein, Niels Bohr, Louis de Broglie, Erwin Schrödinger, Wolfgang Pauli, Werner Heisenberg i Paul Dirac pripadali su toj eminentnoj bratovštini.

To što su ti junaci izmudrovali klasičnoj je fizici potpuno izmaknulo tlo pod nogama.

Još i danas mnogi fizičari negiraju te rezultate istraživanja i drže se svojih starih poimanja stvari, pod geslom:

„Prvo ćemo zatvoriti oči, a onda ćemo vidjeti dalje."

Za temu naše knjige od najveće je važnosti sljedeća spoznaja fizičara:

„Eksperimentalno istraživanje atoma početkom 20. stoljeća, među ostalim, dovelo je do senzacionalnog i neočekivanog rezultata:

'Atomi ni u kojem slučaju nisu bili tvrde i krute čestice, kao što se to uvijek mislilo, nego su se pokazali kao širok prostor u kojemu su se iznimno malene čestice – elektroni – gibali oko jezgre.'

I sada dolazi ono glavno:
'Ti elektroni, kao uostalom i atomska jezgra, koja se sastoji od protona i neutrona uopće nisu, kao što se to pretpostavljalo, kruta tijela u smislu klasične fizike.'

Oni su više apstraktne tvorevine dvojake prirode.
Ovisno o tome kako ih promatramo, katkad se pojavljuju kao čestice, a katkad kao valovi."

Hvala Bogu da su znanstvenici često zavidni jedni drugima.
U svakom slučaju, napredak u području fizike odjednom je krenuo brzinom munje.
Tako brzo da se čovjeku gotovo zavrti u glavi.

Svi su željeli „znanstveno" dokazati da oni drugi sa svojim otkrićima nisu bili u pravu.

Jedni su pustili da svjetlost nekoliko sati obasjava foliju sa zlatnim slojem.

Kad su nakon toga proučavali tu foliju, ustanovili su:
'Vidjele su se rupice, upravo kao da je netko sačmaricom u foliju ispucao čitavo punjenje sačme. Dakle znanstveno je dokazano da je svjetlost materija.'

To konkurencija nije mogla tako lako prihvatiti.
Stoga je postavila istovjetno pokusno okruženje kako bi svijetu dokazala da je svjetlost, naravno, val.

I zamislite, molim vas, ti su istraživači ustanovili upravo to i tako znanstveno dokazali: svjetlost je val!

Odjednom je bilo jasno da najsitnije čestice (koje je Einstein nazvao kvantima, a danas su više poznate kao fotoni) mogu biti i materija i val (energija).

Očekivanje je znanstvenika to što određuje hoće li se raditi o materiji ili valu (energiji).

Možete li procijeniti što znači ta spoznaja?

Vaše očekivanje, vaše misli, vaš duh određuju je li nešto materija ili energija.

Upravo te jedinice informacija koje vi odašiljete oblikuju kvantno polje, osnovnu građu materije.

Šaljete li pravilnom tehnikom, uzimajući pritom u obzir neke važne mjere, primjerice jedinice informacija: „S lakoćom sam položio završni ispit", upravo će se to i manifestirati.

To znači: vi svojim duhom stalno stvarate svoju zbilju.
Vi ste stvoritelj svog svijeta, jer vi neprekidno odašiljete takve jedinice informacija.

To, naravno, posljedično također znači da uopće ne postoji *jedna* stvarnost, *jedan* svijet.

Postoji upravo onoliko svjetova koliko i ljudi.
Sjajno! Ili možda nije?

Svaki si čovjek stvara svoj vlastiti univerzum.

Možda bismo upravo iz tog razloga morali razmisliti je li izraz „univerzum" uopće točan.
Ne bi li on radije trebao glasiti „multiverzum"?

Pri čemu vam mora biti jasno da ste odabrali i trenutno živite u jednom od mnoštva „univerzuma".

Upravo kao i kod kuće, u svojoj dnevnoj sobi.
Sjedite pred televizorom i surfate programima.
Imate na izbor 99 programa.

Gledate samo jedan, 98 ne gledate.
Doduše, svih 99 je tu, ali je samo jedan u vašoj zbilji.

No stvar je u ovome: pri izboru od 99 mogućih programa vi ste potpuno svjesno odlučili koji program upravo sada želite gledati.

Jeste li ovako postupili i u slučaju svog „filma života"?

Upravo ovdje nastupa MENTALNI TRENING ACKERMANN.

Ovdje ćete naučiti kako svjesno i krajnje učinkovito ispravno manifestirati željeni život, stvarnost koju ćete sami odrediti.

Uzrok i posljedica

Zakon uzroka i posljedice, odnosno akcije i reakcije svima nam je poznat još sa sata fizike.

Ovo načelo uzročnosti najprikladnije je kao model razmišljanja za objašnjenje stvaranja naše zbilje.

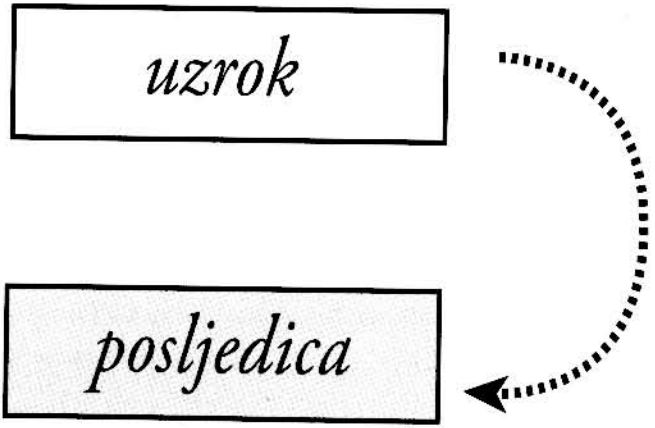

Zakonitost nam vrlo jednostavno kaže:

„Gdje postoji uzrok, mora postojati i posljedica, ili obrnuto:
Gdje postoji posljedica, toj je posljedici prema zakonitosti morao prethoditi uzrok."

Jedno uvjetuje drugo.
To su suprotni polovi, ako tako želite.
Oduzmete li jedan pol, poznato je da će uvijek nestati i drugi.

No kakve sad veze ima ta prirodna zakonitost s vašim životom?

Razmotrimo pobliže tu zakonitost.

Uzmimo prvo izraz „posljedica".

Što je zapravo posljedica?

Posljedica je uvijek ono što je upravo sada.

– Primjerice činjenica da sad čitate ovu knjigu je posljedica. To je jednostavno činjenica, to je stvarnost. Ona je nekad i negdje imala neki uzrok.

– Vaša trenutna situacija na poslu, bez obzira na to djeluje li ona trenutno kao povoljna ili nepovoljna, stvarnost je, i imala je neki uzrok.

– Cilj koji ste jučer ostvarili bio je posljedica. Nešto je u svijetu činjenica postalo stvarno a imalo je svoj uzrok.

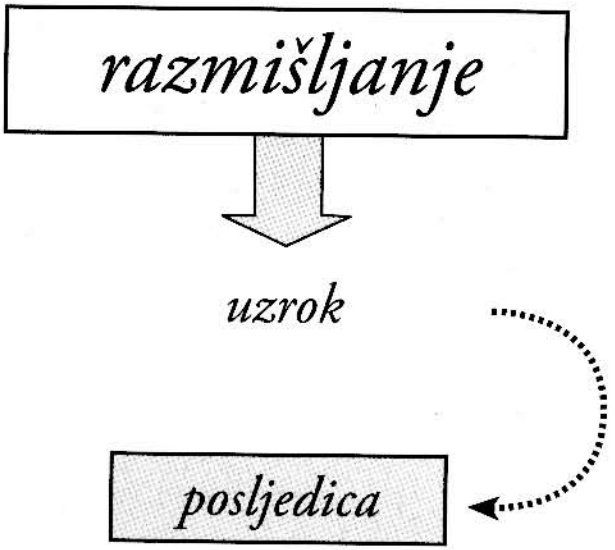

– Vaši aktualni problemi su stvarnost i imali su svoj uzrok.
– Sve što jest, bez obzira u kojem području, je posljedica a svaka je posljedica imala uzrok.

Dobro, to nam je jasno. No što je uzrok?

Uzrok je uvijek vaš duh, ili pojednostavljeno:

uzrok su uvijek vaše misli.

Područje zakonitosti proširuje se time što sad morate reći:
„Moje razmišljanje jest uzrok, a u skladu sa zakonitostima, nakon uzroka slijedi odgovarajuća posljedica."

Ili još jednom, ali obrnutim redoslijedom:

vaša trenutna situacija je posljedica *vaših* ranijih misli.

Ova je spoznaja ključna. Nemojte je samo ovlaš preletjeti.

Danas ste upravo ovdje gdje jeste zbog svojih ranijih razmišljanja.

Dakle ne biste li konačno morali preuzeti odgovornost za svoju situaciju?
Promatrajte ljude!

Kad se nađu u nepovoljnoj situaciji, u pravilu odjednom postanu vrlo kreativni.

Pronalaze 100 objašnjenja kako je nemoguće da su se sami doveli do svoje očajne situacije.

Eto, jednostavno ih je to zadesilo i, naravno, drugi su krivi, to je valjda jasno. Netočno!

Žanjete upravo ono što ste posijali.
Ono što žanjete situacije su koje se događaju u vašem životu – to što sijete vaše su misli.

Na njivi, u polju, u svom vrtu ti su vam međusobni odnosi jasni kao sunce.

Želite li u svom vrtu brati rajčice, ni u kojem slučaju ne smijete posijati rotkvice.
To jednostavno neće ići.

Vi ste dakle rezultat svojih ranijih razmišljanja.
Tvrdim da ste danas upravo tu gdje jeste zbog svojih do sada većinom nedisciplinirani misli.

Razmislite samo kakve vam sve misli prođu glavom već i prije nego što uopće popijete jutarnju kavu.

Radi se o već više od 1000 misli, kojih najvećim dijelom uopće niste ni svjesni.

Iz zbroja kvalitete tih misli nastaje potencijal za uzroke.

A taj potencijal neizostavno u skladu sa zakonitostima prije ili kasnije donosi odgovarajuću posljedicu u *vaš* život.

Ispričaj mi svoju prošlost i ja ću prepoznati tvoju budućnost.

Konfucije

„Da, ali tu ipak postoje i slučajnosti na koje ne mogu utjecati", čujem kako razmišljate.

Još jednom netočno! Ne postoje slučajnosti.

Slučajnost je posljedica kojoj ne znate uzrok.

No pazite! Činjenica da vi ne znate uzrok još ni u kojem slučaju ne znači da on ne postoji, zar ne?

To što vi ne poznajete moju baku ni u kojem slučaju ne znači da ja nemam baku. Shvaćate?

U prirodi se sve odvija prema zakonitostima, i takozvana slučajnost.

Slučajnost je posljedica koja vas dopadne u skladu sa zakonitostima.

Svemu prethodi *pred*odžba. Vi *pred*očujete misli, a potom *slijedi* odgovarajuća po*slijed*ica.

„Slučajnosti" nisu u suprotnosti s prirodom, nego samo s onime što znamo o prirodi.

Često nas naša vlastita ograničenost sprečava da proniknemo u „slučajne" događaje.

Pokušajte sve više uklanjati vlastita ograničenja.
Ne možemo si ih više dopustiti.

Kad netko kruto i nepokolebljivo tvrdi da slučajnosti postoje, onda on tom izjavom samo dokazuje da nije u stanju izdići se iznad stvari. Netko takav svojim je racijem toliko zapleten u svijet činjenica da mu je nemoguće raspoznati pojedine niti i spoznati da je sve točno kako treba biti – upravo tako kako jest.